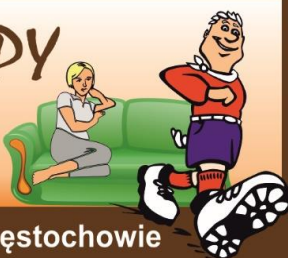

WSTAŃMY Z KANADY

List do Parafian nr 15

Parafia Świętego Floriana Męczennika w Częstochowie

ZAKOŃCZENIE ROKU DUSZPASTERSKIEGO 29 SIERPNIĄ 2021

POTRZEBA EWANGELIZACJI

ŚWIADECTWA O EWANGELIZACJI!

„Przyszedł taki czas w moim nawróceniu i relacji z Bogiem, gdy sama praca nad sobą to za mało i poczułem potrzebę podzielenia się z innymi tym, co otrzymuję od Boga. Dzięki zaangażowaniu się w Program Odnowy duchowej naszej Parafii uczę się relacji z ludźmi we Wspólnocie Kościoła. Uczę się również coraz lepiej wyrażać moją relację z Bogiem, nazywać ją. To daje mi coraz większą wolność wyznawania wiary w Jezusa Chrystusa i dzielenia się Dobrą Nowiną. W trakcie nawrócenia poznałem, że to nie człowiek decyduje czy jest godziną zbawienia, lecz jest to darem od Boga, który mogę przyjąć lub odrzucić. Gdy uwierzyłem w to, zrozumiałem, że kolejnym krokiem w nawróceniu po wyznaniu grzechów, odrzuceniu zła i przyjęciu Jezusa Chrystusa za swojego Pana jest Ewangelizacja, czyli dzielenie się dobrą nowiną z innymi i zapraszaniem ich do cudu życia z Bogiem. Cudu, bo gdy porównuję moje obecne życie do tego jakie było wcześniej, to teraz jest dzień, a wcześniej nieustająca noc. Teraz myślę i rozumiem wcześniej wymyślałem i zgadywałem.” - RADOSŁAW

„Bardzo się bałam tej ewangelizacji, gdyż nigdy wcześniej nie uczestniczyłam w tego rodzaju inicjatywie. Myślałam, czy jestem godna, aby mówić o Jezusie Chrystusie innym ludziom, czy mam wystarczającą wiedzę? Było wiele wątpliwości i dużo strachu. Teraz nie żałuję ani jednej minuty! Bóg nie wybiera uzdolnionych, lecz uzdalnia wybranych. Ten wyjazd dał mi siłę i odwagę. Pozwolił zdobyć nowe doświadczenie i śmiałość, aby mówić o Jezusie swoim bliskim, przyjaciółom, sąsiadom jak i ludziom spotkanym na ulicy, w sklepie czy pracy.... Poznałam całą masę cudownych i wspaniałych osób. Nie żałuję, że nie leżałam na kocyku wśród słonecznych promieni nad ciepłą wodą z zimnym napojem w ręku, lecz w pocie czoła, choć z uśmiechem na twarzy i radosnym śpiewem na ustach, chodziłam deptakiem oraz po plaży wśród turystów, głosząc Dobrą Nowinę o tym, że JEZUS ŻYJE! Jeszcze do niedawna nie sądziłam, że na środku plaży, wśród ludzi których widzę po raz pierwszy będę z dumą klęczała i modliła się. Być może taki gest, czy rozmowa zmieniły czyjeś życie, lub przynajmniej dało komuś coś do myślenia. Moje własne zmieniło się...” - ANIA

„Kolejny raz przekonałam się, że pomimo utrudnień, których doświadczałam i pustki w środku czułam, że mam być nad Jeziorem Białym w Okunince. Zrozumiałam, że sama droga do celu już mnie zmienia. Jezus uczy mnie, abym Mu ufała. Podczas ewangelizacji doświadczyłam bliskości Boga. Czułam się niesiona przez łaskę Bożą. Nasze działanie spotykało się z różnymi reakcjami: zaciekawienie, uśmiech, niedowierzanie, a czasem wyraźny głód Bożej Miłości. W podjętej posłudze ewangelizatora przekonałam się, jak wiele osób szuka Boga. Jezus pokazywał swoją moc, dając mi radość, pokój i równowagę duchową. Ewangelizacja nauczyła mnie też, większego słuchania, oddawania wszystkiego Bogu, a także odwagi. Bóg pokazał mi, że jesteśmy potrzebni sobie nawzajem. Wiara rodzi się ze słuchania i tylko On jednoczy, a ten skarb jest przechowywany w naczyniach glinianych, aby nie z nas była moc tylko z Boga. Dziękuję Bogu w Trójcy Jedynemu, za wszystkich ludzi, z którymi rozmawiałam. Rozmowy te duchowo mnie ubogaciły. To był błogosławiony czas, który mi był bardzo potrzebny. Chwała Panu!” - JUSTYNA

Drodzy Przyjaciele, Wierzący i Niewierzący, Praktykujący i Niepraktykujący!

Pod koniec tego lata, które było i upalne, i jak w tym ostatnim czasie nieco chłodne, kierujemy do Was wszystkich gorące słowa zachęty do refleksji nad życiem w doczesności i tym, co nas wszystkich czeka w wieczności. Św. Paweł, Apostoł Narodów, w *II Liście do Koryntian* pisze: **«Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciełe, złe lub dobre»** (2Kor 5,10). Jakkolwiek tekst ten przypisuje się, że został skierowany do chrześcijan, to dotyczy on wszystkich ludzi, za których Chrystus Pan podjął mękę i śmierć na krzyżu, i dla których powstał z martwych trzeciego dnia, jak oznajmia Pismo.

Od początku istnienia chrześcijaństwa w pierwszej gminie jerozolimskiej prawda ta była głoszona najpierw Żydom, którzy **«przebywali wtedy w Jerozolimie ze wszystkich narodów pod słońcem»** - jak to miało miejsce w dniu Pięćdziesiątnicy podczas Zesłania Ducha Świętego, o czym informuje nas autor *Dziejów Apostolskich*: **«Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńcy i Arabowie»** (2,1-11). Później za przyczyną Św. Pawła z Tarsu ta **«radosna nowina»**, czyli **«Ewangelia»** była głoszona również poganom.

Dzisiaj - zgodnie z nauczaniem Papieża Franciszka - **„nowa ewangelizacja** wzywa wszystkich i urzeczywistnia się zasadniczo w trzech obszarach. **W pierwszym rządzie wymienimy obszar duszpasterstwa zwyczajnego**, **«które powinno być w większym stopniu ożywiane ogniem Ducha, aby rozpałiło serca wierzących, którzy regularnie uczestniczą w życiu wspólnoty i gromadzą się w dniu Pańskim, by karmić się Słowem Bożym i Chlebem życia wiecznego»**. Do tego obszaru należy także zaliczyć wiernych, którzy zachowują żywą i szczerą wiarę katolicką, dając jej wyraz na różny sposób, chociaż nie uczestniczą często w kulcie. **Duszpasterstwo to ma na celu wzrost wierzących, tak by coraz lepiej całym swoim życiem odpowiadali na miłość Bożą. Na drugim miejscu wspomnijmy o środowisku «osób ochrzczonych, które jednakże nie żyją zgodnie z wymogami Chrztu św.»**, nie przynależą całym sercem do Kościoła i nie doświadczają już pocieszenia płynącego z wiary. **Kościół jako matka zawsze uważa stara się, aby przeżyli oni nawrócenie, które przywróciłoby im radość wiary oraz pragnienie zaangażowania się w Ewangelię. W końcu zauważmy, że ewangelizacja związana jest istotnie z głoszeniem Ewangelii tym, którzy nie znają Jezusa Chrystusa lub zawsze Go odrzucali. Wielu z nich, ogarniętych tęsknotą za obliczem Boga, szuka Go w skrytości, również w krajach o starej tradycji chrześcijańskiej. Wszyscy mają prawo przyjąć Ewangelię.»** /Franciszek, **«Evangelii Gaudium»**, nr 14-15/. Trzymając się tego ostatniego stwierdzenia kierujemy do wszystkich naszych Parafian i naszych gości apel o przyjęcie tego **«Listu o ewangelizacji»** na zakończenie III-go roku realizacji Programu Odnowy! W tym celu zapraszamy do podjęcia w niedzielę 29.08.2021 w gronie bliskich osób **«gestu domowego»**, a w naszym kościele parafialnym przeżycia **«gestu liturgicznego»!**

WEZWANI DO EWANGELIZACJI!

Gest domowy: Na spotkaniu rodzinnym lub w gronie sąsiadów - po wstępnej modlitwie np. «Ojcze nasz» - **przeczytajmy zamieszczone niżej fragmenty Pisma Św. i nauczania Kościoła na temat ewangelizacji**. Wspólnie odpowiedzmy na pytanie, czy ewangelizacja jest dzisiaj potrzebna i dlaczego? Na zakończenie prosimy Ducha Świętego o uzdolnienie wszystkich obecnych na spotkaniu do przyjmowania Ewangelii i dzielenia się nią z najbliższymi oraz ze wszystkimi ludźmi na świecie.

Teksty do rozważań: **„Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie. /Mt 5,13-16/.**

„W końcu ukazał się samym Jedenastu, gdy siedzieli za stołem, i wyrzucał im brak wiary oraz upór, że nie wierzyli tym, którzy widzieli Go zmartwychwstałego. I rzekł do nich: **Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! /.../ Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły.” /Mk 16,14-20/.**

„Kościół rozumie, że ewangelizacja jest tym samym, co zanoszenie Dobrej Nowiny do wszelkich kręgów rodzaju ludzkiego, aby przenikając je swą mocą od wewnątrz, tworzyła z nich nową ludzkość: „Oto czynię wszystko nowe”. **Wszakże nie powstanie nowa ludzkość, jeśli w pierw nie powstaną nowi ludzie, odnowieni przez Chrztę i przez życie według Ewangelii. Celem ewangelizacji jest więc owa wewnętrzna przemiana.” /Paweł VI, Adhortacja **«Evangelii Nuntiandi»**, 18/.**

„Ewangelizacja - a tym samym «nowa ewangelizacja» - jest również przepowiadaniem i propozycją określonej moralności. Sam Jezus, głosząc Królestwo Boże i swoją zbawczą miłość, wzywał do wiary i do nawrócenia (por. Mk 1,15). Piotr natomiast, a wraz z nim inni Apostołowie, głosząc zmartwychwstanie Jezusa z Nazaretu, proponują nowy sposób życia - **“drogę, którą trzeba iść, aby być uczniem Zmartwychwstałego.” /Jan Paweł II, **«Veritatis Splendor»**, 107/.**

„Ewangelizacja jest odpowiedzią na misyjne polecenie Jezusa: **«Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem» (Mt 28, 19-20). W tych wersach przedstawiona jest chwila, w której Zmartwychwstały posyła swoich uczniów do głoszenia Ewangelii w każdym czasie i w każdym miejscu, tak by wiara w Niego dotarła do każdego zakątka ziemi.”** Franciszek, **«Evangelii Gaudium»**, nr 19/.

Gest liturgiczny: Zapraszamy do otwarcia się podczas Eucharystii na Słowo Boże. Na zakończenie Mszy św. trzymając się za ręce zaśpiewamy pieśń: **«Wiele jest serc»**.